

tit og ofte kommer med spørgsmål netop om Irak til dagsordenen.

Så det er vel ikke ukendt for hr. Jeppe Kofod, at vi i Folketinget har haft mange debatter om de her ting. Ikke sådan, at vi i Dansk Folkeparti vil afskære muligheden for de debatter. Hr. Jeppe Kofod har selvfølgelig helt frit mulighed for at rejse de debatter, det er klart.

Men jeg siger bare, at for Dansk Folkepartis vedkommende synes vi, at det er begyndt at tage overhånd; det er på et niveau, hvor der ikke kommer noget nyt frem, altså hvor det er de samme spørgsmål, de samme debatter, vi får frem, og der bør politikere også erkende, at nu er der måske nået en mætningsgrad af debat om de ting.

Så helt grundlæggende er der behov for, at man selvfølgelig får besvaret de spørgsmål, der er, men der er jo så også, som hr. Jeppe Kofod selv stemte for den 20. november 2003, sket det, at DIIS skal kigge på en humanitær interventionsmåde i lyset af senere erfaringer.

Det er jo ikke sådan, at tingene ikke bliver diskuteret og undersøgt, og det er det, der er mit budskab. Skulle Socialdemokraterne ikke også acceptere det, man selv har ønsket at stemme for, og lade det komme til at virke, inden man begynder at kræve uvildige undersøgelser?

Kl. 16.00

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kofods sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jo, og vi synes, det er helt udmærket, at DIIS foretager de her undersøgelser og belysninger.

Men er hr. Peter Skaarup enig med mig i, at det, at statsministeren siger, at Irak har masseødelæggelsesvåben – det er ikke noget, vi tror, det er noget, vi ved – ikke er en korrekt oplysning? Er hr. Peter Skaarup enig med mig i, at det ikke er en korrekt oplysning, og hvis det ikke er en korrekt oplysning, er der så ikke grundlag for – fordi man kan finde en række eksempler på oplysninger, der ikke er korrekte – at man får lavet en uvildig, uafhængig undersøgelse, fordi mange af de svar, vi har fået, har vist sig ikke at være korrekte?

En betingelse, man må stille i et moderne demokrati, er, at man får korrekte svar. Så derfor skal jeg spørge hr. Peter Skaarup: Er det ikke vigtigt, at vi får lavet denne her tilbunds gående undersøgelse? Det er yderligere dokumenteret

af de lækker, der har været, f.eks. Forsvarets Efterretningstjenestes rapport, der jo går ind og siger, at man ikke kan udtale sig, som statsministeren gjorde her i foråret sidste år.

Så jeg skal bare høre, om hr. Peter Skaarup ikke er enig med mig i, at det efterlader en stor mystik og en række ubesvarede spørgsmål, man må til bunds i.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hvis der er spørgsmål, hr. Jeppe Kofod ikke mener er besvaret rigtigt, er der som sagt den mulighed, som hr. Jeppe Kofod selv har været med til at vedtage, at DIIS kigger på de ting. Skulle hr. Jeppe Kofod ikke i sandhedens interesse lade undersøgelsen blive foretaget, før man begynder at sige, at det institut, der skal lave den, DIIS, er utroværdigt eller ikke uvildigt? Det, hr. Jeppe Kofod og Socialdemokraterne reelt siger, er, at man ikke har tillid til det, man selv har sat i gang. Det er reelt det, man siger, når man nu kræver nye undersøgelser.

Jeg synes, hr. Jeppe Kofod her bidrager til en lede ved de ting, som hr. Jeppe Kofod selv har argumenteret for, for man argumenterer under hele debatten om Irak for, at der skal være et hundrede procent enighed i FN's Sikkerhedsråd om det, der skal gøres, men man har i 1998 selv siddet som regering og accepteret, at man var parat til at gøre en indsats i forhold til Irak, som der ikke var et hundrede procent enighed om i FN's Sikkerhedsråd, og man har også i forhold til Kosovo ønsket og gjort noget, som der heller ikke var et hundrede procent enighed om.

Så der er altså en dobbeltmoral i Socialdemokratiets politik.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så derfor bliver det næste ordfører.

Gitte Seeberg (KF):

Sagen om Danmarks deltagelse i Irak har efterhånden været behandlet her i Folketingssalen mange gange. Det er naturligvis også helt på sin plads at debattere denne vigtige sag og beslutning, om end der næppe kan føjes meget nyt til debatten, sådan som også statsministeren var inde på.

For Det Konservative Folkeparti har sagen været klar og er klar. Beslutningen blev truffet som følge af regimet i Bagdads manglende samarbejde med FN i tiden fra Golfkrigen og frem-